Zargotin

Mihemed HENÎFÎ

Û.. gurzeke dîtir ji zargotina EFRÎN ê

Daneheva: Pîr RUSTEM

Mihemed HENÎFÎ

Bi navê Yazdan ê dilovîn û dilovan.

Hemd û şukir ji Xwedê re
selewat ji Mihemed Mistefa re
Elî û eshabê wî giştika re
royê heft hezar car jê re(1)
Xwedê û ya Reb ekberî
selewat û selam tim li serî
Jêre hat wehî û kîtab
wan jî da me weiz û xîtab
Açiqkirin eyb û îtab
beyankirin xeta û sewab
Rokê bi emrê Elah û muîn
derbaskir Cebraîl emîn
Emrê Reb elalemîn
pir hewas kir Cebraîl emîn
Ji ezman dahat rûyê zemê
hatî hizora Mihemed emîn
Ne emrê herb û xeza
hatî emrê ceng û ceza(2)
Go ya Elî elmurteda
emrê Xwedê ji te re soze(3)
Go ya Elah, Reb elxefar
bi emrê Mihemed çar yar
Hezretî ELÎ li Dindilê bû sîwar
raki şûrê xwe yî Zulfiqar
Go ya Elah ya sitar
go ya ezîz ya xefar(4)
Êkê here dîn ezar kê
kê qebûl kir bikê dost û yar
Berê xwe da diyarê kifar
kafira bike talan û tar-mar(5)
Wexta Elî ji Midînê bi rê ket
gelek eshabe rabûn pê ket

Çavê Mihemed Henîfî lê ket
ew jî rabû, ew jî bi pê ket
Go ya şêrê Xweda; "ebî"
dilê min rabû çare nabe
Mineta min li ser te be
tu kê min jî bi xwe re bibe
Elî xwe ji Dindilê çekir
herdu çavêd lawê xwe maçkir
Dest hilanî due lê kir
suhbet û tenbîh lê kir(6)
Got: tu yî bi çûkî, law can fîda
tu damîş nabî li ceng û ceza
Hîn ne ferze ji te re xeza
tu here ji xwe re nav yaxorza
Ey cîgerê minî ezîz û delal
tu vegere here rûne li mal
Eger sebra te netê li mal
ji xwe re xewke bi eşq û xeyal
Şev dirêjbû; bû meh û sal
netê çava xewa zelal
Seyda rabû bi husin û cemal
Quran xwend bi ismê Celal
Nimiya sibêkir bi kemal
got ezkê herim awa xezal
Siwar bû rakir tîrkevan
berê xwe da çiya û çolan
Ji xwe re kir ger û seyran
dike awa teyr û heywan
Di bin re deşt bû, di ser re çiya bû
xezal ji pîşê rabû
Heywan rabû ew winda bû
aqil ji serî bela bû
Hin şewitî, hin jî pir şabû
got Xweda û ya Reb çi belabû
Hesret kişand meraq rabû
bi emrê Xweda û Elah bû
Got: ya Reb carek din bibînim

bi xweşî bigrim lê nexînim
Hedya bibim li xelkê bibînim
sebra dilê xwe pê hûnim
Bi xweşî bigrim vê şêrînê
bibim bajarê Midînê
Jin û mêr kesek nemîne
her kes werê ji xwe re bibînê
Pir lê gerî çare nekir
îza xezalê wî winda kir
Xezal derê, pir lê gerî
kemend çekir lê kir qîrî
Ji kemendê filitî paş xwe nerî
aqilê Mihemed Henîfî firî
Dest avêt tîrkevanê
êkê lêxînê li wê heywanê
Qêmîş nabe, dest narinê
dibê ya Reb tu zanê
Kevan danî kemend rakir
dîsa xezal, wî winda kir
Pir lê gerî çare nekir
qoriya gêwir beyan nekir
Ket qoriyê, xezal sekir
xezal nedî çare nekir
Delxa eşqê lê zêdekir
di cih de rûnişt, gavek çenekir
Xewê li fikrê xelibkir
hespê xwe berda bi xwe jî xewkir
Mebê qoriya gêwir-şer
dused siwar begcî li ber
Di sere narê çûkî pere
bi şev ordî-ordî digere
Qoriya gêwir bi dar û biye
di bin re deşt û di ser re çiyaye
Mihemed Henîfî di xew de maye
bi serde hatî dewriya dijmine
Hatin li dorê sekinîn
li hev nerîn bi hev re kenîn

Fereh, fereh li dora wî gerîn
xayîn-xayîn li wî nerîn
Ji ku hatî ev lawikê dîn
ji me re hespê hişîn
Wexta husin û cemala wî dîn (dîtin)
ecêb man, aqil firîn
Li hev rûniştin, bi hev şêwirîn
gotin: me wek vî camêrî nedîn
Hev melîke ne însane
ne beşere, ev ruhane(8)
Çi ecêbe kes nizane
ya sitar û ya rihmane
Çaxa wan bi hev re dendikir
ji xew rabû li dora xwe nerî
Li dora xwe dît dused siwar
wek çêlikê şêra li dora xwe nerî
Vêra gotin: ey mehbob can
tu li çi digerî li van deran
Tu melîke lê însan
xwe ji me re bike beyan
Ew rabû ser xwe ji nav wan
got: ne melîkim, ez însan
Ji xwe re digerim li aw û seyran
hûn jî xwe ji min re bikin beyan(9)
Bi hev re gotin: huske, huske
virde were tu can xelaske
Hespê bide xwe xelaske
derb û teina tu derbaske
Mihmed Henîfî got: şorê zêde bi min re nekin
edebê xwe mehfezekin
Tiştî ji min omîd mekin
herin li îşê xwe hûn sekin
Mekin şorê ne bi ciye
heqê we li hespê min çiye
Li hembera we jî însane
biçûke pêlewane
Hew ewladê lawê şêrane

siniye û mislimane
Gotin: tu nizanî ev qoriye
ev ne ciyê her kesiye
Dused siwar li ber begciye
mezinê me tabotciye
Tebot got: tu were şorê zêde meke
qulaqê me ker neke
Tu were destê Tabot maçke
li ber biger ê te afkê
Mihmed Henfî got: ey gawirno mekin lafa
bavê min Eliye Elmurteda
Cidê min Mihemed Elmustefa
bi min mekin zor û cefa
Çaxa wan axnemîşnekir
dused siwar çêwirmîşkir
Mihmed Henîfî çi îşkir
di seetekê de îşê wan bêtmîşkir
Mihmed Henîfî şêrê bi nîşan
siwar bû bi heybet xwe berda meydan
Bi heybeta Elî Elmurteda
saykê gurek kete nav pezê
Dused siwar gî qurmîşkir
serê begê wan kêsmîşkir
Rêka Midînê wî dûzmîşkir
zikir, tewhîd lê olmîşkir
Serê begê wan hanî
li orta bajêr nîşandêrik danî
Ê ku dî ecêba xwe hilahnî
kesî nedîbû ji kuderê hanî
Elî ji cengê fitilî
serî li orta bajêr dî
Belê çi qoçe, çi seriye
yî qasî serî kerekiye
Got: ev seriya kê aniye
li orta bajêr daniye
Min pir serî gawira qutkiriye
weke vî serî min nediye

Gotin: Mihmed Henîfî
ji sê roya bi şûnda bi xwe re aniye
Elî hat rûnişt li mal
Mihmed Henîfî bi naz û delal
Hat hizorê bi edeba kemal
jê kir pirs û cewab û soal
Got: hev çi îşe cîger delal
doxir bibê bi ismê celal
Got: bavo weke te îzin dayî
ez çûm awê, min xezalek dî
Xezal çû li paş xwe nerî
aqil ji serê min firî
Çi xezal bû, çi xezal bû
pir şîrîn bû, pir delal bû
Hew ne xewn bû, ne xeyal bû
bavo bi emrê Rebê zo Elcelal bû
Wexta xezalê serê min dî
ji xwe wêde heywan revî
Eşqa dilê min li ser firî
ez sekinîm min li pê nirî
Xezal çû, ez diketim dû
di ser çiya re hew aşmîş bû
Di qoriya gêwir de hunda bû
aqil ji serê min bela bû
Li qoriya gêwir ez peya bûm
ez helak bûm, pir westiya bûm
Bi sewt û dengê wan ez şiyar bûm
rabûm ser xwe min deng lê kir
Bi hev re kirin huske-huske
virde were tu xwe xelaske
Hespê bide, xwe xelaske
derb û teina tu derbaske
Aman bavo me li ber hev da
wan digot min cewab da
Wan xwe ji min re hewal neda
dilê min tirsî û xeyal neda
Yek ji min, yek ji wana

em rabûn hev bi zimana
Dused siwar ket meydanê
sire hat şûr û kevanê
Bavo tu were a vana
kalo tu were aman-amanê
Ez diketim ceng û meydanê
hanî bazara seriya û cana
Aman bavo min çi îşkir
bi tîrkevanê min kêşmîşkir
Dused siwar min şaşmîşkir
min yek nehêşt, gî qurmîşkir
Min neir kişand, kir vivan
birîndara kirin aman(10)
Xwîn meşiya li ser erdan
ew seriyê te dîbû seriyê begê wan
Elî got: li binê yek beg
got: bi heyran çavê te yê reşbelek
Tu gule min ke li min seke
got: aman cîger cak (carek) din we meke
Gawirê Tebot rabe
eskerê wî vê hesabe
Tuyî biçûke tu hîn xeşîme
got: paşê çare lê nabe
Gawir gî bi min re dijmine
min dinya sorkir bi xwîna wane
Min xirakir diyarê wane
min windakir warê wane(11)
Min pir mêr ji wan dikuştin
min pir jin vê mêr hêştin
Heta bi roya qiyametê
xwîna wan ji erdê netê şuştin
Hewna gî (ew te) ji min bikînin
eger fersendê li te bibînin
Ê canê te pir bêşînin
ê kezeba te pir bişwetînin
Aman oxlim tu cîgere
tu bi ruhê min re bere-bere

Got: ew ne xezale, law cîger
aman-aman cak din wêda mere
Li pîşa te xwe kir xezal
aman-aman ew xeyale
Nesîheta min li te be
tu gul min ke, tu poşman nabe
Eger tu çû awê, sêdê
ji Betmanê derbaz mebe
Nesîhetkir Heyder kirar
cîger hestiyê xwe Zolfeqar
Hezretî Elî li Dindilê bû siwar
berê xwe da diyarê kifar
Hesen, Husên birin bi xwe re
Mihmed HENÎFÎ maye ji par re
Aqil çûye bi xezalê re, xewa xwe netê
dibê ya Reb kîcax sibe bibe
ku ez derkevim seydê û awê
ez ketim vê sewdayê
ji vê sewdayê xewa min netê
sibe vehat û rok xweş hilat
siwarbû bi heybet, ew rabû bi rê ket
kemend rakir bi orta çiya ket
Îz hilîna bi pê reşiyê ket
xezal rabû bi pîşê ket
Kemend çekir li piştê ket
xezal jê revî bi orta çê ket
Nedihêşt gelî û newal
ji teina re meisûm ziman bû lal
Omidî birî nedî xezal
dîsa çû ket nav qoriyê
Vê neqilê hezar gawir li ber qoriyê
rastê hatin li dewriyê
Xeber didan hev bi boriyê
dora meisûm wan hilanî
Deng û gaz li hev danîn
şûr û kevan wan hilanî
Lê hatin hev dijminê dîn

vêre gotin: ey pêlewan
Tu çi digerê li van deran
tu çeke şûr û tîrkevan
Were teslîmbe xelaske can
Mihmed HENÎFÎ şêrê bi nîşan
Got: ey gawirno mekin lafan
ez nehatim herb û cengan
Ez ji xwe re digerim li awa seyran
min xezalek xwe hindakirî
Bi eşqa wê re aqilê min firî
xeyala wê fikra min birî
Hûn xelaskin can û serî.

Gotin: here cem begê me
ê te afkê ji xemê
M. Henîfî got: ez begê we qe nasnakim
destê gawira ez maçnakim
Dînê Mihemed sivik nakim
ji pûta re secde nakim
Ecdadê min kesî we nekir
ji gawira re hirmet nekir
Ji pûta re scde nekir
wexta mesûm ev şora kir
Hezar gawir çav li hevkir
giştika bi hev re hicûmkirin
Mesûm perîşan, ziwankirin
gotin: ev pêlewane
Lêxin medin wî meydane
ev siniye, mislimane
Li ser me pir nîşane
ev çêlikê dijminane
Pêlewan can qurane
ordî tev de pênikane
Hele sekin li zendane

Hina gotin lê mexînin
hûn vayî bi kemendê xînin

Banêkin şalê hûn vêxînin
ji Tebot re hûn bişînin
Mihmed Henîfî got: ya Xwedê
tu nesir û qowetekê bidê
Tu sur û hêbetekê bidê
ya Reb tu qudretekê bidê
Bi navê Xwedê şûr kişand
çep û rast lê dixînê
Bi heybet neirê dikşînê
xwînê li erdê dimeşînê
Hespê di bera dibezînê
pêlewana ditirsînê
Şiir li meydanê dixwînê
navê Elah dizekirînê
Ew bi tenê kes ne li piştê
zend, destê xwe vedimiştê
Geh bi şûr û geh bi xiştê lêdixînê
heftê gawir ji wan dikuşt
Şûr hilanî û gurz rakir
ceinim bi canê gêwir şakir
Dused gawir bi gurz peyakir
gurz hilanî tîrkevan rakir
Dest avêt tîrkevanê
gawir dan ber nîşanê
Derbê wan dan ber qelqanê
hicûm, talankir nav wanê
Gawir sekir çare nebû
herkî çû ew zêdebû
Xedeb rabû koç lê nebû
êvar dahat ew sebeb bû
Bi birînkirin derb lêxistin
bi wî halî bi kemendê xistin
Bi dewheft (hefde) ciya bi birînkirin
canê nazik bi xwînkirin
Perîşan û ziwakirin
êrîş û mehzûnkirin
Werin vî halî, vî îşî

hêsirê zelal ji çavan diherikî
Xeber şandin ji Tebot re
gotin: me dijmin girt ji te re
Çi emrê te heye ji me re
em bikujin lê hûnin ji te re
Got: bigrin hûnin ji min re
ez wî bi çavê xwe bibînim
Bi destê xwe hêfa xwe hilînim
e ji bavê wî pir bi kînim
Bi destê xwe bi dardakim
ez laşê wî di erdêkim
Ez navê wî ji dinê rakim
ez dijmina li wî şakim
Meisûm anîn bi kêf û saz
bi kef û suhbet dinbil baza
Daraxace jê re venan
tu xelaske Rebê rihman
Çaxa meisûm li dara nirî
omidî ji canê xwe birî
Got: medad ya Reb û dagirî
got: îmdad bav û li rêkê nerî
Aqildar gî li hev hêwirîn
li hev rûniştin bi hev şêwirîn
Ji tirsa Elî re wan newêrîn
qerar nedan çav nebirîn
Gotin: paşa em ji te razîne
vî meisûmî bi dar mexîne
Çekin zîndanê bilezînin
şalê hûn wî biftilînin
Kuştinê wî ne çetine
ew eybeke pir mezine
Salê wî dewdudune
ew biçûke neyî mezine
Elî rêwiyê hedîse
eger va îşî bibîse
Ê ji nav me rakê Dêr û Kenîse
werin embozmîşkin va meclîse

Nav û nîşanê wî pirin
pêlewanek ji me tine
Li pîşa Elî bisekine
ev îşekî pir çetine
Ew pêlewanekî pir mezine
serê şûrê wî dudune
Hin dirêje, hin kine
ne polate ne hesine
Eger em vî bikujin
em xwîna vî birjînin
Paşê ne dimîne mêr û jin
ê kokê me wîne
Eger em vî ji rê bêxînin
ji ser dînê wî biftilînin
Emê pir îşa bibînin
dînê Mihemed emê hilînin
Saz û suhbet qarmîşkirin
qetil û ferman bozmîşkirin
Wana birînê wî gî kewandin
melhem kirin him şidandin
Xem û xeyalê wî revandin
koçek û sera xemilandin
Tebot got: law virde were
ji me re bide xweş xebere
Tu Erebe lê tu Fire
tuyî Faris lê tu Berbere(12)
Got: neyî Farisim neyî Berberim
Hîcazîme bi xêr û bêrim
Ez lawê Elî heyderim
torînê hezretî pêximberim
Wan rakir qedeha wî ya şerabê
gotin: bûrin fexe bi şifa be
Got: ez venaxim, ew herame
ev ne laiyq dînê meyî îslame
Heram dike heq-elaame
ev hedîsa xêr-elename
Ez venaxim ew mirdare

kesek ji me venexware
Kî vexe ew pîs mirdare
ciyê wî ceinim û ezab û are
Tebot got:hûn bilezînin
Mînê ji min re bişînin
Xeber dan şêrîn Mîne
kilîtê li sindoqê dixîne
Di zêr û zîv de xwe dixemlîne
gulya dişo bi misk û bîne
Mîne xatûn xemilandin
ji Tebot re şandin
Li hember lêwik disekinandin
husin û cemala wê lêdimandin
Ji saz û suhbetê kes namîne
giştik tên sêra Mînê
Mîne li meydanê disekine
ku, Mihemed Henîfî bi-ecbînê
Çaxa Mîne hat meydanê
giştik rabûn ser lingane
Ya sitar û ya sibhane
ew çi rinde, ew çi cane
Beden zirav ji dara sewliyê
çarde salî nuhgîştiye
Çavê reş û bi xwe sipî sewliye
norê îmanê li ser bêliye
Hevav sorin wek sêve
bi tertîbe dev û lêve
Enî gewre weke hêve
ez bi heyran bûk û zêve
Bi tertîbika pir girane
Mîne disekine li meydane
Tabot rabû ser lingane
bangkir go: ya pêlewane
Tu were şora min meşkîne
qedehê ji destê min hilîne
Dînê Mihemed biterkîne
ez bi tedim şêrîn Mîne

Mihemed merîkî sahire
hin kizab, hin şaire
Ew cazokî pir mahire
sihra wî li dinyayê bû şahire
Tim sîfîlî û serokdare
tim mihtacî, perîşane
Neyî zengîn xwenedane
ew sêwîkî derwîşe
Ez bi tedim xezîna zêre
bax û baxçe, milk û xêre
Kawîza hesp û şêre
qaz û ordek, qumrî û teyre
Çiqa beg û emîr hene
giştik li dora wî û Mînê ne
Hinek derin, hinek têne
giştik xwezgênciyê wê ne
Didin min vê hesab zêra
memleket û bajara
Mîne qîzek pir çelenge
li dinyayê bi nav û denge
Nîşana horiya lê bûn renge
li ser bûn herb û cenge
Mihmed Henîfî go: tu were min bi dengkirin mede
ser birînê min vemede
Birînên min dêşin zêde-zêde
ez nabim, Mîne bi şûnde
Tabot go: tu di bin re çava rake
tu şora min di guhê xwe re ke
Tu vê rindê bi qismetî xwe ke
dil û canê xwe pê şake
M. Henîfî go: nabim, nabim Mîne nabim
li cinetê bi horiya şabim
Ez bi keder, bi ezabim
bi îznê Xwedê bi xwe re bim
Nabim Mîne, qebûl nakim
ez dînê xwe betal nakim
Ez bavê xwe zelîl nakim

ez cidê xwe melûl nakim
Nabim, nabim tine fêde
birînên min dêşin zêde-zêde
Kî qîza te dixweze
here bi xêr pêde
Li dinyayê kêfê min netê
esil kêf kêfê cinetê
Ji min meke vê minetê
ev îşa li hesabê min netê
Dînê xwe nadim bi hezar Mîne
ez bi birînim, law min mêşîne
Ez nexweşim min meecizînin
herin îşê xwe bibînin
Tebot sekir fêde nekir
wî dînê xwe terknekir
Qedeha şerabê ranekir
şeytên ar û xedeb dada
Emir dabû wa celada
îmdad werê ji Xwedê da
Tebot go: rabin vî dardakin
laşê vayî di erdêkin
Ya zihêrinê bi serdakin
zû ji hemberê min rakin
Meclîsê li çavê hev nerî
bi dizî bi hev şêwirîn
Qerar nedan çav nebirîn
ji tirsa Elî wan newêrîn
Gotin: eger kî wî bi dardakê
Elî navê wî ji dinê rakê
Şûr-neçel bi dest xwe ke
werê pergala we belakê
Rabûn birin çekirin zîndanê
nan û av nedanê
Gotin: bila herê gul-xewnê
heta bi xwe werê îmanê
Go: Mîne çû mal daqim danî
eşq û sewda ew hilanî

Go: aman ya Reb tu zanî
tu bikê hevalê vî canî
Çi mehbûbe çi cane
ew çi şêrîne û pêlewane
Ji derdê wî re bû dîwane
ji eşqa wî re bû perwane
Ji neslê pake û xwenedane
ew muimin û mislimane
Sebir û halê min nemane
can û seriyê min qurbane
Heta êvarê bisebirim
bi derdê eşqê bidebirim
Bi derdê wî ez bimirim
di xwe bibihurim ez binirim
Sebra Mînê netê ku
kîçax êvar dayê
Ku ez çarekim vê sewdayê
Xwedê dewleta bavê dayê
Êvar dahat reş bû cîhan
ket xew cimle însan
Mîne rabû çû ber zîndan
jêkir serê begciyê zîndan
Gulêdinê li ber zîndanê
sekir dixwînê Quranê
Di bere dikşîne kûr nalanê
dikê li ber candanê
Meisûm dixwînê Quranê
Quran xweş tê li Mînê
Sebir û qurar li ser namîne
tirs û hesab li ber namînê
Eşqa Mînê hîn zêde kir
dengê Quranê fêde kir
Kevirê ji deh qentaran
ji ser devê bîrê bi tenê çekir
Kemend berda zîndanê
Mihmed Henîfî jê dertînê
Şehadeta xwe hilanî

misliman bû ew hat îmanê
Go: le Îlah île Alah
heq Mihemed resûl Ellah
Rabû du hesp anîn
hekîb ji zêra wan dagirtin
Çaxa ji bajêr bi rêketin
rê û yolaq bi berketin
Toz û dûman bi ser ketin
berve Midînê bi rê ketin
Mînê go: ya Hîcaziyo
navê te xweş bi xêr çiyo(13)
Tu lawê kê û tu kiyo
şalê tu lawê Eliye
Go: ez Mihemed Henîfîme
ez lawê hezretî Elî me
Lawê Henîfa Romî me
ez ji neslê Haşmî me
Mînê go: hemd-lah ez ne poşmanim
ez pûka pêlewanekî ciwanim
Bûka pêximberî axir zemanim
le Îlah île Allah ez mislimanim
Mînê dikr şêwir tas
teqdîm dikir guliyê taz
Ji Mihmed Henîfî xweste miraz
pir kêf, ew pir şaye
Mihmed Henîfî go: ya Mîne
tu şora biterkîne
Ez mislimanim li pîşa me
ew rêka dîne
Dînê me dînekî temîze
mezhebê me pir ezîze
Terîqeta me pir lezîze
vê nikeh ji me re ne cayîze
Wexta em bi xêr gîştin Midînê
cidê min nikeha me derîne
Şiyê heram li me namîne
her kes miraza xwe bibîne

Heta te li xwe nikeh nekim
ez destê xwe bi te nakim
Bi çavê xerap li te senakim
emrê terîqetê ez çenakim
Sibe dibû siba rihmet
îş açiq dibû beyane
Laşê begcî li ber zîndane
serî hatî ber lingane
Xeber dane qerêl
qulaq lê sor bûn bûne sêl
Li serî qij bû por, simbêl
kir qîre wîle wîl
Wexta Tabot xeber rakir
ax hilanî bi ser xwe kir
Gaz û hawar li ewîla kir
xeber li dora xwe bela kir
Go: aman zûbin bilezînin
hezar esker zû bi pêxînin
Wî bikujin Mînê hûnin
hûn kesî pê mehesînin
Hezar esker gî bi qabûtin
bi şûr, mertal bi labûtin
Hespê wan lîwan çûtin
giştik ebdê senem-pûtin
Goz û niqare lêketin
hezar siwar bi pê ketin
Hesp ajotin bi pê ketin
ew bela bûn bi çê ketin
Hezar esker li kuştinê
li xwestinê li girtinê
Bi pê ketin wan fixangî
gawira nêzîkî li wan kir
Mihmed Henîfî hesabê wan kir
go: meded ya Reb carekê bankir
Mihmed Henîfî go: ya Mîne
metirs xema qet mekşîne
Îmdad Reb elalemîn

mided ya Mihemed emîn
Bi emrê xaliq elbarî
ez natirsim ji hezarî
Ez di navkevim ew zirare
tu rûne sêrke li vî warî
Ez bikim bilezînim
pir ecêba li wan bimînim
Şûrê heq ez bikşînim
serê wan bifrînm
Mihmed Henîfî li wan fitilî
tabû tev li hev xurcilî
Meydan ji neirê di-edilî
xwîn ji birîna duxul-xulî
Neir kişand kire qîrî
îmdad werin melek sêrî
Kurê biçûk ket nav kerî
Mînê li wira dagirî
Gawira gotin: ya mihmedî
me wek te ti ecêb nedî
Vê neqlê umrê te jî qedî
tê ço xwe xelaskê ji hezarî
Law decal, te çi îşkir
ordî tev de, te bozmîşkir
Tu qiçkikî dewdu salî
te em kirin çi halî
Tu ne bi tenê, law tu neyî xalî
wek dêwa tu dinalî
Mihmed Henîfî şêrê bi nîşan
bi heybet cewab da wan
Go:Ey kevirê bê dîn, îman
ez lawê şêrê Yazdan
Hûn bandikin pûtê zeman
kevirê hişk, dare vê can
Ez bandikim Elah û Rehman
ew xwednê zemîn û ezman
Ey kafirler hûn wemekin
cava rakin li min sekin

Hûn sîleha, şûra çekin
hûn destê xwe bi min mekin
Li salê min hûn semekin
şorê ne rind hûn mekin
Ya îslam bibin werin îman
ya hûnê bi destê min bimirin
Delxa min rabû pir şadibim
ji seriyê we re ez celadim
Ez merîkî pir eynatim
heta nemirim Mînê nadim
Bibêm ya Elah ez bangkim
meydanê gî bi serî û cankim
Can û malê we talankim
Mînê nadim, we bi qurbankim
Van şorina têkar kirin
di ber xwe ve çûn, wan e`ar kirin
Hesp ajotin lê xarkirin
êriş kirin kum xar kirin
Hicûm kirin aman-aman
ketî e`rdê toz û dûman
Kafir û dijmin vê dîn îman
nema rihmet ne jî ûjdan
Hew bi tenê hewna hezar
hew tên îman ehlî kifar
Gî pêlewan, zalim, cebar
îmdad wey Heyder kirar
Ket nav wana şêrê bi çek
damîş nabe û mulûk
Ketin herba law, zave û bûk
bozmîşkirin tabora mulûk
Çep û rast lêdixînin
ji ser hespa difirînin
Di ce`nimê de wan dişewtînin
ne`r-ne`ra dikşînin
Hefsid di bin şûr re derbas dikir
jê sed revî xwe xelaskir
Hale dijmin wî qiyaskir

ji xwedê re hemd û îxlaskir
Hatin ji tabot re beyankirin
hesp şidandin lîwankirin
Tabot wekî kera zirî
ji text û taca omidî birî
Aqil, tedbîr ji serî firî
li pêlewana kiriye qîrî
Komkir çar hezar pêlewan
giştik filan ibin filan
Bi sur û heybet bi nav û nîşan
ket nav wan û bû fixan
Go: Kî serî wî ji min re hûnê
ezê bi wî dim şêrîn Mînê
Eger bi xweş ji mi re hûnê
bila were li ser text rûne
Gî siwar bûn li hespa nîştin
li deştê ji para gîştin
Şûr û pala xîşte-xîşte
siwara peya li şûn xwe hîştin
Li wêderê bûn çar tabû
hink bi rum, hinek bi şûr hin bi gurz, hin bi labor
……
tu xelaskê rebê xefûr
Hin li fikrê text û taca
hin li fikrê bûk û zava
Hesp didan ber qurbaca
bela bûne li deşt qiraca
Ji çar yalya de hicomkirin
lawik perîşan û zîwankirin
Canê nazik bi xwînkirin
me`sûm melûl û mehzûnkirin
Mîne xatûn bi girî û şîn
canê nazik tevde bibirîn
Mele`ûn kafir tabot vê dîn
li pêlewan dikir qîr
Hew bandikê lêdixînê
M. Henîfî ne`ra li ser ne`ra dikşîne

Xwînê li e`rdê dimeşînê
piştê li wan dişkînê
Hin bin birîn hinek mirin
hina sîleha xwe çekirin
Hin revîn canê xwe xelaskirin
deşt û çiya derbaskirin
Tabot ji para (piş ve) yamankir
def lêxist herb îe`lnmkir
Zar û firya, ax amankir
sed-hezar e`sker komkir
Hin siwar kirin hin meşandin
ket pîşa e`skerê û kişand
Kafirî mele`ûn, dînsiz, zalim
can nazik zêde êşandin
Tabot, ordî ji para îmdad gandê
gî (giş) bi te`lîm û e`limandî
Sed-hezar gî bi hev re şandî
bîraqa sor verşandî
Hin bi şûr, hin bi mertal
hin bi rum, hin bi pale
Hesp rabûn ser çar nala
birîndara nale-nale
Hin bi gurz, hin bi qelqana
hin bi ewqa, hin bi tîrkevana
Şîqirtî derê qatê ezmana
tu were hale pêlewane
Çi însaf û çi ûjdane
çi merhemet û çi îmane
Xwedê û ya reb tu zanê
tu xelaskê, tî rihmane
Pêlewan hesp ajotin
meydan xwestin, xezel gotin
Li meydanê can firotin
kelîma tewhîdê ne digotin
Siwar bû xwedanê hespê bezo
ket meydana ceng û ceza
Saykê gurek ket nav peza

bi canê wan kirin zor û cefa
Laşe li e`rdê peyakirin
gî mehcûb û riswakirin
Kafir pirin paşî netê
sed dimrê, sed zêde dibê
Me`sûm bi tenê, kesik netê
Xwedê pêdê nisretê
Wexta herb giranbû
meydan bi toz û dûman bû
Qîret hatî, Mîne rabû
xwe şidand, ew siwar bû
Go: Dijmin pir bû ez nemînim
ez jî rabim xwe pêgînim
Bêm ya Elah ez lêxînim
ez kafira ji ser bikşînim
Melayîkê wana pirin
li ber geriyan, kirin aman
Tu were mekşîn xema
bi wî nikanin ehil cîhan
Tu were rûne temaşeke
a erdê tevde belaşke
M. Henîfî go: ya Elah, wî şûr kişand
çep û rast lêxistvewşand
Xwîna sor li erdê meşand
selawet û tekbîr kişand
Tabot rabû bi qeir û xedeb
go ey eskerê bê edeb
Bi me dikenê qewmê Ereb
li ser min nema nav-neseb
Ear û namûs bi we ra tine
hûn sed-hezar can-mêrin
Hûn bi qiçkikî nikanin
li qarşiya we giya disekine
Go: ka hew qîza min bir
dijmin li min şakir
Text û eywan li min belakir
navê min ji dinê rakir

Him eskerê min qirmîşkir
hin namûsa min bozmîşkir
Aman-aman vî çi îşkir
qîza min qandir mîşkir
Wexta Qerêl lome kirin
giştika bi hev re hucûmkirin
Meydan lê barandin
di xwîna sor de pir tenik kirin
Tîrkevan lê barandin
denk û nere dikşandin
Kemend li dorê verşandin
canê nazik pir êşandin
M. Henîfî go: ya Elah ya Xewdê
tu nesir û qowetikê bide
Tu sur- heybetikê bide
tu îmdad û himetikê bidê
Bide birînên min pir bûn teqet nema
xwîna min pir çû qowet nema
Xwedê û ya reb li qewlê te ma
tu xaliqê erd û sema
Pir dagirî go ah û wah
go meded ya Reb û ya Elah
Tu çi hakim, tu paşayî
ji te meded ji te paşa
Elah tu xeberê min pêgînî
bav_kal, îmdada min bişînê
Halê min nema li nav kafira
îmdad were zû bira
Dibûm berx li nav gawira
min xelaske ji destê kafira
Kafir pire paşî netê
ez bandikim îmdad netê
Meded berî şerîetê
îmdad bavo tu kê netê
Ez nexweşim bi birînim
ez bi girî, ez bi şînim
Rê dinirim kes nabînim

teqet nema gi ez lêxînim
Ditirsim li vir ez bimînim
bav –kal ez nebînim
Anê-anê tu nav şêrînê
ma tu xewnekê qe nabîne
Aman bavo min gul te nekir
nesîheta te fêde nekir
Birîn pir bûn xwînê zêdekir
xwedê, Elah ya Reb şukir
Xwedê tu bi min gînê
medad ya Reb tu halê min zanê
Wexta wî gurz rakir
kezeba Mînê di biriyan
Wî jî gurzê xwe kir fîxan
go: meded Elah aman-aman
Go: Elah tu min dibînê
bavê min Elî ji min re bişînê
Ji destê kêwir min bi derxînê
tu mirazê me bi hevgînê
Tabot go: Hûn bilezînin
îzê vayî biqedînin
Berî Elî xwe pêgînê
wî bikujin Mînê hûnin
Heyfa nan û nemetê min
heyfa kinc û kiswetê min
Bi qiçkikî hûn nikanin
ji we ra eybe, ji we ra eare
Heyf ji we ra hezar carî
ka Rustemê weyî xedar
Bejin dirêj wekî minare
hîro roya teng û dare
Hîro roya reş û sare
hîro roya ey xedare
Bila werê bike care
heger Elî bi wî gînê
Ê xelaskê wî û Mînê
ê koka we giya hûnê

Text û taca biqulbînê.
Rustem hat go: Ezî denim
pêlewanî çav hişînim
Sozê Mînê ka ez bibim
ez bi xweşî ji te re hûnim
Go: Êvar bû wext nema
tu here mekşîn xema
Mekşîne ezî qetalim
ezê biqulbînim ça û çema
Ez Rustem, Rustemê zalim
wekî dêwa ez dinalim
Tu xema nekşîn ez qetalim
ez declaim, ez qetalim
Êvar dahat şev edilî
her kes li ciyê xwe fitilî
Erd ji xwînê dixemilî
ji bîna laşa erd gemirî
M. Henîfî filitî li Mînê
Mînê ji ser hespê ew danî
Birîn şuştin ji nêm û xwînê
derman dike dikewînê
Mînê birînê wî kewandin
melhem kirin û şidandin
Hêstir bi serda barandin
xem û xeyala wî revandin
Nanê xwe bi hev re dixwarin
melûl, mehzûn, ustû xwar in
Teslîmê xaliqî cebarin
li nav diyarê xerîb kifarin
Birîndara nale-nale
perîşan hew bê hale
Şev dirêje; meh û sale
îmdad were, bavê kale
Wî mesûmî xewkir bi melûl
Mîne xatûn bû qereqol
Li dorê fitilî sax him melûl
îmdad ya Mihemed, nebî, resûl

Nîvê şevê avdazkirin
bi hev re nimî niyaz-kirin
Ji xwedê rica û niyazkirin
giriyek xwînê dem sazkirin
Minet û rica wan jêkirin
îmdad xwestin, li rê dinirin
Gotin: Meded ya Îlahî
tu paşayî, tu paşayî
Ku meded çû tu bê nayî
tu me xelaskê ey Îlahî
Herduwa bi hev re mîna zoyê bilbila.

Birîn xedar, birîn kûrin
ji hêstirên cava kinc şilbûn
Dil û cîger ji ci hilbûn
go: aman bavo tu mirteda
Tu siwarê dindila bezo
li herb û ceng, li herb û xeza
Wer îmdada me bilmeza
amana me li ser te be
Eger şev û eger sibebe
li canê te eyane be
Himeta te li ser be.

Go: Kul melûl cîger mehzûn
aman-aman hûn gih çibûn
Beden bi birîn, kinc bi xwîne
Çavê me li rêka te çûn
Dibêm bavo îmdad netê
dibêm bira qowet netê
Dibêm kalo kesek netê
ji kê bikim minetê

Sibe dibû rok xweş hilat
meydan boşbû kesik nehat
Ne husa seyd û hereket
medad Xaliq ka-înat

Def û niqare lêxistin
Rustem ji odê bi derxistin
Nîşana Mînê wan vêxitin
sed siwar bi dorê xistin
Rustem bi eşq hat meydanê
hesp bezand, meydan danê
Go:Ya Mihemed wer meydanê
ya teslîmbe ya wer îmanê
Go:Ez Rustemim, Rustemê zalim
wekî dêwa ez dinalim
Pêlewanim ez qetalim
li dinyayê bê mîsalim
Ez Rustemim, Rutemê şakim
eger gurzê xwe ez rakim
Ezê qafê te belakim
navê te ji dinê rakim
Mînê go: Ya ibin Henîfe
tî (tu yî) bi birîn, tî deîfe
Go: Iznê dibêm bi min de ya xelîfe
bi heqê navê xwe şêrînê
Ez daqimê te li xwekim
ez şûrê te bi dest xwekim
Ez ban Mihmed ya cidkim
ji ber te ve can fîdadikim
Di pê te re ez nemînim
mirina te ez nebînim
Xwîna xwe li ber te birjînim
xêrî ji te miraz nebînim
Ev kafira bi oze
destçapik, pir sivike
Bedenê wî ji heft gaza
ditirsim me bêlê vê miraze
Meleûnekî pir xedare
gurzê wî deh qentare
Ew ne yeke, ew hezare
wî pir serî anîne xware
Wer em hesp bi lezkin

çiya, deşta em derbaskin
Paşiyê ordiyê bavê min netê
were min birevîn, em xwe xelaskin
M. Henîfî got: Ya Mîne
tu nav xwaşî, nav şêrîne
Eger tu Xwedê dihebînê
van şoran biterkîne
Tu revê li yaq min mebîne
derb û tena li min nexîne
Min bi Rustem metirisîne
tê naka Rustim bi xwe bibîne
Ez nexweşim bi birînim
lekan li yaq xwe nabînim
Te li şûnê xwe bişînim
ez bibim ya Elah û lêxînim
Xwedê me bi qidreta te
nebî me bi nisreta te
Dînê me bi heybeta te
tu mekişîne xem û qisaweta
Waxta dî em ketin tengiyê
siwarê xeybê ji mere tîne
Ji dijmin ve xûyan tine
ew melaîkê li erşane
M. Henîf şêrê bi nîşan
siwar bû bi ismê Xwedê û Rehman
Nîvro xwe berda meydan
got: Ey kafirler ner kişand
Wexta ner wî kişand
cîgerê Rustem wî êşand
Sur û heybeta wî şikand
çilo ji darê weşand
Go: Ey meleûn tu ne Rustem zal
tu sifteh lêxîne bi a dînê betal
Derba te kafirê qetal
hilîn çi dibe emrê Rebî celal
Rustem gurzê xwe hilanî
go: Ya Hîra ji jorda danî

Derba wî li boşiyê anî
sire hat wî eslanî
Wana şêst derb li hevdu xistin
pir hiner wan derxistin
Li şêst yakan wî eslanî
wî derba xwe lê rast anî
Kir di cih de ji jor de danî
şukir ya Reb tu rihmanî
Ya Elah û ya sitar
saykê minarak ji jor de anî xar
Tabot bangkir go: hawar-hawar
ev çi îş, ev çi bêtar
Desmal danî kir zar-zar
go: Kude herim qewm xedar
Li ser min nema şeref û ear
textê wî bû tar-mar
Go: aman zûbin gî bi hevkevin
ji heq vayî bi derkevin
Hicûm kirin kal û cana
bi tenê lawik wekî eslana
Lê barandin bi tîrkevana
tu xelaskê ya Reb herdu cana
Bi dengekî go ya Mîne
dua bike rast hilîne
Birînê min kûr bûne
sêrke ji xwe re min bibîne
Hemla li ser hemla lê dixîne
sihra li meydan dixewîne
Her hemlakê lê dixîne
bi heybet nerê dikşîne
Binda dilê wan diqetîne
laşa bi laşa disekinîne
Kafir kuştin vê hesab
tay û cîger bûn kibab
Xwîn herikî mayî tab
birîn vebûn, bûn ezab
Birîn pir zêde açilmîşbûn

tamarê xwînê baxlemîşbûn
Go : aman ya Reb kude herim
xêrî ji te li ber kê bigerim
Omidiya xwe nabirim
rêka bav-kal ez binerim
Bavo were, law bavo were
tî (tu yî) li qamê, lê tî li xêre
Tî li romê, lê tî li qesrêye
aman bavo zûbe were
Aman bavo halê min nema
çavê min li rêka te ma
Tu derbazke çiya û çema
ez westiyam teqet nema
Aman tu bilezîne
setekê tu xwe bi min gîne
Zol-fiqar tu bikşîne
aman bavo canî şêrîne

Elî fitilî ji kela tone
sê qonaq man bi Midînê gîne
M. Henîfî di xewnê de dibîne
sedikê digrî û dibasînê
Go: te xêre ya resûl El-lah
canê min fîda hebîb El-lah
Tu xêr digrî aman- ah
sebeb çiye ya padîşah
Go:aman Elî bibezîne
xwe bi topraqa Tabot gîne
M. Henîfî bi birîne
rêka te dinire canî şêrîne
Kafir, dijimin li ser pire
rê û yolaqa te dinire
Dijimin li dorê fire-fire
xwîn diherke, şerê-şere
Aman tu bike, bilezîne
şev û roya li hev-xîne
Ya zû here xwe pêgîne

ji destê kawira bi derxîne
Hesen, Husên çêlkê şêra
herduwa bibe bi xwe ra
Pêgîne cenga kawira
tu xelaskê cîger ji xwera
Tu dindilê bi çelqîne
qaçmakê, dudiwa tu lê xîn
Wexta Elî ji xewa şêrîn rabû
çav lê sorbûn xedeb rabû
Xwe şidand ew siwar bû
go: Aman cîger çi belabû
Siwar bû Elî şêrê Xwedê
Hesen, Husên herdu li pêbû
Qirbac lê xist, li Dindilê
xwe ji ci çekir dev da çolê
Ne go deşt, ne go çiya
herikî wekî av û gemiya
Kevirê çiya li bin heliya
zilzalbû, erd heziya
M. Henîfî bi hesret nerî
dinire kesek netê
Deîf bûye hus jê netê
rê dinire îmdad netê
Mîne digrî li xewletê
ez negîştim wê dewletê
Min nedî nebiyê wê umetê
e çi bikim sebra min netê
Mîne rabû pir dagirî
fir-fir li dora xwe nirî
Bang Xwedê kir li ber gerî
go: Meded ya Reb tu qadirî
Xwedê ya Reb tu mezinî
xêrî ji te Xwedê tine
Pût û senem batilin
çar kîtabê te doxrine
Go: Elah ya Reb ehed
bi heq hebîb te Mihemed

Ez misilmanim heq ebed
tu me xelaskê ya Reb
Ez bandikim Elah – Elah
ya Mihemed resûl El-lah
Ji qudreta te re maşe-lah
ji hikmeta te re sibhan Elah
Min dî sê siwr bi derketin
çi siwarinî bi heybetin
Neqşana wana bi elametin
ji rûyê wan nûr vêketin
Çi siwarin, çi xîdîne
hersê bi zirxê dawîdîne
Heybetê wana kesî nedîne
qasidî canê dijminê dîne
Ax çi siwarin, çi siwarin
bi sur û heybet û qadirin
Her yek xenîmê heft hezar kawirin
destê dijimin li wan sarin
Ewana bi husin û cemalin
bi edeb û bi kemalin
Herdu ciwan ecdadê kalin
ewna ewladin, ewna hevalin
Mîne rabû bi dengekî banker
wey dexîlo, wey amankir
Ew Elî, wana kemankirin
pirs û soal wî ji wankir
Go: Hûn siwarê ji xeybêne
gi hûn kiwarin, kiva têne
Ew pêlewanî ji cengê têne
ji me re navê xwe bêne
Elî bankir, go: Ya Mîne
ya nav xweş, ya nav şêrîne
Ji te re xeber û xweş mizgîne
Hesen, Husên ez Elî me
Ez Elî me ji te re mizgîn
Hesen, Husên zoyê bira
Qsidê canî va kawira

ka M. Henîfî çûkê bira
Ner kişand û qîriya
Go: aman Mîne dagiriye
Ka cîgerê min ew li kuye
ew xweşe lê miriye
Mînê go: Aman Elî tobe li paşe
meydan tev de bû laşe
Çava ji hêstira paşke
ne miriye, ne xweşe
Ji mêj dengê nerê netê
ez ketime qisawetê
Elî ajot bi heybete
Xwedê bi wî de nisretê
Hespê wî ji qudretê
şorê wî ji edaletê
Elî bankir ner kişand
erd û çiya wî hezand
Hudir zikê dijmin qetand
pî û basikê wan şikand
Elî nere pir kişandin
damîş nabe kawirê reşe
Zilzal ket ezmanê reşe
di heziya erd û erşe
Nera Elî dibû beyan
li M. Henîf dibû eyan
Acilmîşbû wekî rihan
germbû pê hat can
Qowet pê hat bû pêlewan
a çi elem li ser neman
Go: şukir ya Reb, Xwedê û Rihman
îmdad hatin heba şêran
Şukir ya Reb tu qadire
ev çi nerika bi awire
Eceb bavê min Eliye
xizir siwarê hespê qire
Elî bankir kir fîxan
xwe berda go ey teyrê doxan

Ê gi hat pîşê ne go aman
ket nav wan şêrê bi nîşan
Ner kişand kir qîre-qîre
li meydanê ew digerî
M . Henîfî bi çarlepa bervê çûbû
lingê dindilê maçkiribû
Şukir ya Reb mirazê min bû
bavê xweyî Elî bi xweşî dîbû
Tevilev bûn yirx û bez
dest û rûyê hev ramosan
Digîştin hev hersê bira
bi hev re kirin şukir û fîxan
Elî bankir go:Ya Rebî şukir
te mirazê dilê min kir
Li min nema xem û fakir
me herbik xweş bi cikir

M. Henîfî birîndare
canê nazik pare-pare
Tev de birîn, tev de are
pênc birîn ya pijmare
Berda dilê min gelek are
ev çi îşe, çi bêtare
Ev çi hale çi haware
ew ax li min çêkir bare
Beden tev de bi nêm û xwîne
ew zer bûye bû lêmûne
Siwar bû Elî heyder kirar
bi heybet kişand Zo-lfiqar
Ket nav qewmê zalim kifar
ner kişand û ya sitar
Go: Meleûn Tabot te li min çikir
te va îşa bi emrê kê kir
Ji canê xwe re te dijmin çêkir
te arek dada te xwe lêkir
Xafil mebe ezî tême
ez siwarê Dinilê me

Ez Elî şêrê Xwedê me
xwe xelaske ezî tême
Ez Elî tu mi naske
tê xwe ji dest mi ço xelaske
Derb û tena ço debazkê
ezî hatim xwe xelaske
Ner kişand ket meydanê
Dindil rabû û erd pîvane
Kawir qirkir, nat îmanê
go meleûn Tabot wer îmanê
Serê te hatî firotanê
law tu xwe xelaske ya yamanê
Tabot bankir go: Heyat
çi ecêb bi serê me de hat
Ev çi bela, çi afat
bi serê me da hat
Go: Ya Hêla ya Lat û Menat
ji we îmdad, ji we necat
Eger li ser we heye keramat
beyan bikin hûn muicîzat
Çi pêlewan, çi qereçiye
çi sur û heybet li ser wi ye
Kes damîş nabê li benda wi ye
ew şêst Eli ye
Çi nikane lê binire
vê basik hespê wî difire
Elî lêxist li kawira
Hesen, Husên heru nûra
Herikî xwîna wan mirdara
zilzile ket nav kevir û dara
Elî go: Meleûn Tabot wer îmanê
li ciyê xwe bibe sultan
Ez bi tedim af û amanê
eynat mebe wer îmanê
Bila milkê te bi kesî nemînê
Hakim- ferman be li ser zemînê
Vê dînê betal bi terkînê

tu arê cenimê jî nabînê
Tabot go: Elî ez wenakim
dînê bava ez terk nakim
Ez şorê te înan nakim
bi destê zorê ez îman nakim
Ez tabot neyî hindikim
pêlewanekî pir sivikim
Tu şêrê Xwedê ez çibikim
şerfa min çû bi çibikim
Wexta tabot ev şorakir
wî Zo-lfiqar bi heybet rakir
Lêxist qafê wî belakir
cenim bi canê meleûn şakir
Tabot ket û mirdar bû
esker revî tar û mar bû
Hin îslambûn hin firarbûn
çi aman çi hawar bû
Hezretî Elî sahib quran
Husên, Hesen hedu ciwan
Ketin nav nedan aman
kirin nav wana fîxan
Hinek revîn, hinek mirin
hin îslambûn ew nemirin
Hin îxrac qearkirin
hina xwîna xwe mirdar kirin
Bi canê wana bû ezîmet
malê wana bû xenîmet
Dêr û kenîse xirakirin
camî li şûnê peyda kirn
Pût û senem bela kirin
gî şikandin xirakirin
Gî komkirin giştik anîn
elimandin telîma dîn
Yek ji wana re îmam danîn
yek ji wan re nîzam danîn
Îş û nîzam îcra- kirin
şert û şurût îqrar kirin

Mîne xatûn siwar kirin
rêka Midînê birwar kirin
Herb bozmîş bû li ser êvarî
ya Reb şukir hezar carî
Va nesir rihmet yarî
tu Celal tu Cebarî
Faela tenê, faela tenê
li ber Midînê ew hatin
Eshabe rabûn bervê hatin
bi tekbîr û selawetin
Gotin ehlen ya merheba
ehil resûl ehil eba
Hûn bi xêr hatin sed merheba
ya mirteda ya mihbeta
Sefera te mibareka
cewherê te mibareka
Fikra te mibareka
hidora te mibareka
Bi kêf û sihet peya kirin
naqn û nemet mehya kirin
Bûk û zave hene kirin
dilê Henîfê pir şa kirin
Ferş û herîr wan rêxistin
mûm û çire wan vêxistin
Defa terîqetê wan lêxistin
nikeh Mînê bi derxistin
Royê teng gî derbazkirin
horî, cinan giya dem sazkirin
Bûk û zave herdu avdaz bûn
herdu bi hev re bi mirazbûn
Xwedê mirazê me jî bike
dijminê me jî helak bike
Diyarê kêwir xera bike
dewleta wan jî bela bike
Faîlatin, faîlatin
paşiya kitaba me bi xêr hatî
Sir, fexir her ka-înat

ji Mihemed re hemd û selawat.

Eve hîkayeta Mihemed Henîfî lawê hezretî Elî.

……

Di hin cihan de û li ser zimanê hinek dengbêjan, yek dibîne ku, carina wan hinek movik an jî beyt kêm û zêde kirine. Mînak; ev beytên ku me li jêr danîne, têde eşkere dibe ku, cudabûn û guhertin çêbûne.

(1) Ji eshabê wî giştika re
royê heft hezar car jê re
(2) Anî emrê herb û xeza
anî emrê ceng û ceza
(3) Lî wî Eliyê ELMURTEDA
sîwarê Dinldilê, hespê beza
(4) Wey ya ezîz û ya xefar
berê xwe da diyarê kifar
(5) Kê qebûl nekir Zulfeqar kê
can û malê wan tar-ar kê
(6) Dest hilanî due lê kir
nesîhet û temî lê kir
(7) Sibebû rabû bi husin û cemal
Quran xwend bi ismê Celal

(8) Di hinek kasêtin dîtir de, ev malika jêr li efsanê zêde dibe:
Bi hev re gotin: melîke ne insane
giştik hêwirîn li hev kombûn
(9)Ji xwe re digerim li aw û seyran
ji xwe re digerim li çûk û teyran
Min tiştî we nebiriye
min tiştî we nexweriye
(10) Min neir kişand, kir fîxan

birîndara kirin nalan
(11) Min xirakir diyarê wane
min kûrkir çavê wane
(12) Tu Erebe lê tu Xeybere
tî Faris lê tu Tetere
(13) Mînê go: ya mihmediyo
navê te "yî" xweş bi xêr çiyo

.....